

Борис Пастернак
Страстната седмица

Все още мрак навред цари.
Така е млад всемира,
че сводът от звезди гори
и всяка като ден искри,
земята ще проспи дори
Великден – тъй се умори
да ѝ четат псалтира.

Все още мрак навред цари.
Тъй рано днес навред е,
че – сякаш вечност – между три
пресечки сам се разшири
площадът пуст и до зори
лежи хилядолетие.

Земята гола зъзне въвн
и няма как без расо
с камбаните да сипе звън
и в хора да приглася.

И от велика сряда чак
до страстите Христови
лети водата в буен бяг
и бреговете рови.

Лесът е гологлав и гол,
пред мъките на кръста
очи в земята е забол
в молитва, сбит на гъсто.

А тук, на тесен тротоар
стълпени – тъжна гледка, –
дърветата се взират с жар
в църковните решетки.

И ужас в погледа гори,
и мятат се в тревога,
пристигат паркове, гори,
земята треска я мори –
погребват всички бога.

И греят царските врати,
и черни кърпи, и пламти
верига воценици,
и шествие – лица в сълзи,
светата плащаница,
и въвн се дръпват две брези
пред гъстата редица.

И шествието като в сън
върви по тротоара
и внася в притвора отвън
и глъчка пролетна, и звън,
и дъх на нафора издън
земя, и топла пара.

И ръси март пред входа сняг
за сетния сакат бедняк –
дошъл е сякаш че добряк
с ковчег, отворил е капак
и кани всички гости.

И вътре пеят до зори,
и поридал си доста,
навън фенерите дори
в молитва бърза да смири
псалтир или апостол.

Но в презнощ сглъхват твар и плът,
слова запролетени
им шепнат, че и тоя път –
потрай, потрай! – ще победят
смъртта – чрез възкресение.

КРАЙ

© 1946 Борис Пастернак
© 1990 Кирил Кадийски, превод от руски

Борис Пастернак
На страстной, 1946

Сканиране: sir_Ivanhoe, юни 2008
Разпознаване и последна редакция: NomaD, юни 2008 г.

Публикация

Борис Пастернак. Доктор Живаго. Интерпринт, 1990

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8278>]